

Det kan vi ikke komme uden om i denne her situation. Men det får vi ikke diskuteret. Vi får heller ikke diskuteret, sådan at vi alle sammen kan være med i det og kan høre, hvad der bliver sagt, om det er rigtigt, at alle andre behandlingsmuligheder er undersøgt. Det får vi jo heller ikke diskuteret.

De oplysninger, der måtte være om, hvad følgerne videre er i denne sammenhæng, er en meget stor diskussion, som denne her meget hastende behandling har bragt igennem, og der kan det da ikke nytte noget, at man lader som om og siger, at nu har vi lavet en stor grundig behandling, når det helt indlysende faktum er, at det er gedigent lovsjusk, at man ikke sørger for at få en ordentlig behandling af sagen. Vi har ikke engang set hørings svarene før i dag.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke bare sige, at det er jo Folketinget selv, der tilrettelægger Folketingets arbejde. Jeg har stor tiltro til, at Folketingets partier tilrettelægger arbejdet på en sådan måde, at Folketingets partier og Folketinget som sådan føler, at den lovgivning, man laver, er forsvarlig.

Jeg mener, at grundlaget er til stede. Der er høringsvar, der er et glimrende bidrag også af historisk karakter fra Det Etske Råd, der belyser hele den her problemstilling. Så det er min egen vurdering, at grundlaget for at tage stilling er til stede, men i sidste ende er det jo Folketinget, der afgør det.

Når fru Margrete Auken så opremser alt det, vi ikke får lejlighed til at diskutere, og bl.a. siger, at vi heller ikke får lejlighed til at diskutere, om alle andre behandlingsmuligheder er udtømte, må jeg da bare til det sige, for jeg stillede egentlig også i udsigt, at jeg ville vende tilbage til det tema, og det er jo det farlige ved at tale uden manuskript, for jeg kom aldrig tilbage det, fordi den røde lampe lyste, og det gør den nu igen, at det sådan set heller ikke er noget, vi skal diskutere.

Vi skal diskutere, om der skal stilles et krav om, at alle andre behandlingsmuligheder skal være udtømte, og det er der lagt op til her. Hvorvidt alle andre behandlingsmuligheder så er udtømte, er da ikke et politisk spørgsmål. Det er da et spørgsmål, der skal afgøres i Sundhedsstyrelsen. Det ville da være helt forkert, hvis vi gør denne her principielle, generelle lovgivning til et

spørgsmål om, hvilke behandlingstilbud der skal gives i denne her specifikke situation.

Vi skal skabe den retlige ramme, den politiske ramme. Vi skal afveje etikken. Så er det da bag efter en lægefaglig vurdering i landets øverste sundhedsmyndighed, Sundhedsstyrelsen, at tage stilling til, om der i den konkrete sag er en sammenhæng, der gør, at den sag falder inden for den ramme, som vi i fællesskab udstikker.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det hænger altså ikke sammen. Det hænger ikke sammen, at man har 3 dage til en behandling og så siger, at det er udtømt. Jeg ville da gerne kunne få en dokumentation for, at vi siger, at det har vi undersøgt, det har vi styr på, f.eks. en dokumentation af de oplysninger, nogle af os har fået – jeg går ud fra, at mange har fået dem tilsendt – om, at der er mange mennesker med denne her sygdom, der er i live endnu.

Jamen altså kunne tingene gøres på en anden måde? Det kan da godt være, at alting er afklaret, men det her er ikke betryggende. Så kan ministeren sige, at han da ikke kan gøre for, at der er sådan nogle tumper som mig herinde, der ikke fanger tingene i den rasende fart, som andre gør det. Det vedkender jeg mig gerne. Jeg har de åndsevner, jeg har, og jeg har ikke andet at gøre godt med.

Men jeg føler i hvert fald ikke, at jeg som folketingsmedlem har haft en chance for at få det her drøftet ordentligt igennem. Ikke engang på den høring, vi havde i onsdags, var det et tema. Der spurgte jeg om det. Jeg spurgte om, hvordan behandlingsmulighederne var, og fik det der alarmerende svar, jeg tror, at det var fra Høst Hansen, at det var under 1 pct. Det synes jeg selvfølgelig var vældig kynisk, at man så smider forældrene ud i en sådan behandlingsform. Men vi står bare her og får at vide, at nogle andre siger noget andet. Vi har slet ikke tid til at drøfte det her igennem.

Dertil kommer det store skift i menneskesyn, som jeg ikke har hørt at ministeren har sagt noget som helst om; det er bare noget, vi sådan gør. Jeg vil godt spørge ministeren: Har ministeren andre eksempler på, at vi har gjort det nogen steder i vores lovgivning? Det var derfor, at jeg mente, at det var det værste, jeg har været ude for, altså under en sådan pression at skifte vores menneskesyn. Er der nogen andre steder i vores lovgivning, hvor vi har sagt, at det er o.k., at et